

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 316/2014
17.04.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Б.Г., због кривичног дела фалсификовање исправе у продуженом трајању из члана 355. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика и др, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног, адв. С.М. и адв. И.Р., поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр.582/11 од 25.02.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.3124/13 од 02.12.2013. године, у седници већа одржаној 17.04.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окр. Б.Г., адв. С.М., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр.582/11 од 25.02.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.3124/13 од 02.12.2013. године, у односу на повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1. у вези члана 439. тачка 1. ЗКП, док се исти захтев у преосталом делу, као и захтев за заштиту законитости браниоца окр. Б.Г., адв. И.Р., ОДБАЦУЈУ као недозвољени.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К бр.582/11 од 25.02.2013. године окр. Б.Г. оглашен је кривим због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 2. у вези става 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од две године и шест месеци и због кривичног дела фалсификовање исправе у продуженом трајању из члана 355. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци, опозвана је условна осуда изречена пресудом Четвртог општинског суда у Београду К бр.380/07 од 25.09.2009. године и казна затвора од 6 месеци узета као утврђена, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од три године. Истом пресудом, окр. Р.Л. ослобођен је од оптужбе за кривично дело разбојништво помагањем из члана 206. став 2. у вези става 1. у вези члана 35. КЗ.

Одлучујући о жалбама Вишег јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, Апелациони суд у Београду је пресудом Кж1 бр.3124/13 од 02.12.2013. године, уважењем жалби бранилаца окр. Б.Г. преиначио првостепену пресуду тако што је окривљеног огласио кривим за кривично дело фалсификовање исправе у продуженом трајању из члана 355. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ, за које дело му је утврдио казну затвора у трајању од 6 месеци, за кривично дело разбојништво из члана 206. став 2. вези става 1. КЗ задржао као правилно утврђену казну затвора у трајању од 2 године и 6 месеци, отклонио из првостепене пресуде одлуку о опозивању условне осуде изречене пресудом Четвртог општинског суда у Београду К бр.380/07 од 25.09.2009. године и окривљеног осудио на јединствену казну затвора у трајању од 2 године и 11 месеци, док је у преосталом делу жалбе бранилаца окривљеног, као и жалбу Вишег јавног тужиоца у целости одбио као неосноване и првостепену пресуду у непреиначеном делу потврдио.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости поднели су браниоци окр. Б.Г. и то:

-бранилац, адв. С.М., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји и укине обе пресуде или само другостепену пресуду и предмет врати првостепеном или апелационом суду на поновно одлучивање;

-бранилац, адв. И.Р., због повреде закона - члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд обе пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе или да обе пресуде укине и предмет врати Вишем суду у Београду на поновно одлучивање.

Након што је примерке захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоце, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је, по оцени навода у захтевима уз примену члана 604. ЗКП у односу на првостепену пресуду, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца, адв. С.М. неоснован је у односу на повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, док је исти захтев у преосталом делу, као и захтев браниоца адв. И.Р. недозвољен.

Бранилац окривљеног, адв. С.М. у захтеву наводи да дело за које је окривљени оглашен кривим изреком другостепене пресуде није кривично дело, с обзиром на то да је у изреци наведено да се ради о лажним исправама, а затим се те исправе описују као праве, те како закон санкционише употребу лажних исправа, то је другостепени суд на утврђено чињенично стање погрешно

применио кривични закон када је окривљеног огласио кривим за употребу правих исправа.

Иако бранилац не опредељује конкретно о којој повреди закона је реч, изнетим наводима захтева указује се на повреду закона у питању да ли је дело за које је окривљени оглашен кривим кривично дело – члан 439. тачка 1. ЗКП.

По налажењу Врховног касационог суда, неосновано се захтевом браниоца, адв. С.М. указује на повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП.

Наиме, стоји навод захтева да је током поступка несумњиво утврђено да су предметне исправе – регистарске таблице ... регистарског подручја број ..., саобраћајна дозвола издата од стране надлежних органа Републике Италије број ... и зелени картон број ..., праве, у смислу да су издате од стране надлежних органа. Међутим, те исправе окривљени је употребио за друго возило – ..., за које нису издате, па су наведене исправе у односу на то друго возило лажне.

Употребом предметних исправа на начин описан у изреци другостепене пресуде, окривљени је остварио сва битна обележја кривичног дела за које је том пресудом оглашен кривим, па се, стога, неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца, адв. С.М. указује на повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП.

Наводима захтева да је изрека другостепене пресуде крајње неразумљива и нејасна у односу на кривично дело из члана 206. став 2. КЗ, бранилац, адв. С.М. указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11. ЗКП, док се осталим наводима којима бранилац анализира оцену одбране окривљеног и оцену изведених доказа од стране другостепеног суда и даје сопствене оцене исказа оштећене, у суштини оспорава утврђено чињенично стање.

Како наведена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11. ЗКП и утврђено чињенично стање, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, не представљају разлоге из којих је окривљеном дозвољено подношење захтева за заштиту законитости, то је захтев браниоца, адв. С.М. у овом делу оцењен као недозвољен.

Бранилац окривљеног, адв. И.Р. који је поднео захтев за заштиту законитости због повреде закона – члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП, не опредељује у захтеву конкретно ни једну од повреда закона које су таксативно наведене у члану 485. став 4. ЗКП, а које представљају разлоге из којих је окривљеном дозвољено поднети овај ванредни правни лек. У образложењу захтева бранилац полемиче са оценом изведених доказа од стране првостепеног суда, пре свега исказа оштећене В.Б., затим цитира делове образложења другостепене пресуде који се односе на оцену жалбених навода, уз тврдњу да тај део пресуде представља једно "правно ништа", затим да је обезвређена правна вредност доказа јер се на основу њих не пресуђује, да није примењен закон већ "потреба за осудом", коју "на генијалан начин приказује Франц Кафка у свом роману "Процес", у коме главни јунак Јожеф К, као ни овде окривљени, не зна ни зашто је оптужен ни зашто је осуђен"...

Изнетим наводима бранилац окривљеног, адв. И.Р. оспорава чињенично стање утврђено првостепеном и другостепеном пресудом, те како погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, не може бити разлог за подношење захтева за заштиту законитости, то је Врховни касациони суд захтев овог браниоца оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Драгана Вуксановић, с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић, с.р.